

Fructibus æternæ donans & divite vitæ
 Latitiâ, majus qua meliusque nihil
 Prosperitas nostra est, bona quod cœlestia nobis
 Certo parta nitent sanguine CHRISTE tuo.
 Quid citius transit quam transit vana voluptas?
 Absq; DEO firmum est ecquid in orbe? nihil.
 Fausti erimus posthac, oculiq; optata videbunt
 Nostri, spe tali fortius aspra fero.
 Æternæ hætedes vitæ nos esse futuros,
 Scimus, qui CHRISTI pars quotacunq; sumus.
 Ah quid delicias mundi, quid falsa moramur
 Gaudia? quæ, citius spe ruitura, volant.
 Vera pijs cœlum patria & schola summa: perennis
 Emicat hic Doctor filius ipse DEI.
 Hic rursus Generum quoq; complecteris ovantem,
 Ultima cum certo venerit hora die.
 Contigit exequijs ejus quodcunq; sepulchris
 Est gratum. Pietas officiosa fuit.
 Ipse ego decumbens tam mœsti tempore luctus,
 Spirans & sperans thura rosasq; fero,
 In cineres violas spargens, qui vivere CHRISTO,
 Et CHRISTO summum fidere dico bonum.
 Hocce bonum Genero est, bona quod mundi omnia vincit:
 Vitæ post fragilis vita beata dies.
 Altera vita, meus sit amor, mea vita, meum cor,
 O sibi quid melius speret & optet homo?

EPICEDION

REVERENDI CLARISSIMIQUE VIRI
 DN. DAVIDIS LOBECHII S. THEOLOGIÆ
 Doctoris & Professoris in Academia Rostochi-
 ensi, & in Ecclesia Iacobæa Archidia-
 cono fidelissimi.

O Gravis, ô insperati tristissima luctus
 Fama! quid audimus? quid Libitina facit?

F

Præco